

LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Vi tror på det evige liv ...

... lev det!

Lev evigt - side 2-3

Lev nu - side 4-5

Lev i kirken - side 8-9

Lev i Himlen - side 10-11

LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for
Den evangelisk-
lutherske Frikirke
i Danmark

Bladet udkommer
6-8 gange årligt.
Pris: 150 kr.; unge
under udd. 70 kr.;
udland 175 kr.

Redaktion
Vagn Lyrstrand
(ansv)
Leif G. Jensen
Jens Nex (grafik)

Ekspedition
Per Milgren
Postparken 58,2
2770 Kastrup

Abonnement
Søren R. Bech
Kløvertoften 20
7100 Vejle

Kasserer
Ulrik Bay Jensen
Røglevangen 17
Svogerslev
4000 Roskilde
Giro nr. 5497701

Sats og tryk
Redaktionen og
Tolstrups Trykkeri

Illustrationer
Linea Ivalo

Lev evigt!

Den evangelisk-lutherske Frikirke afholdt årsmødet 2006 på Langeland. Årstemaet er fra den sidste del af Den tredje trosartikel: „Vi tror på det evige liv!“

Nedenstående refereres fra første del af formandstalen i tilknytning til årets bibelord: ”Dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, du har udsendt, Jesus Kristus” (Joh 17,2-3).

Vi tror på det evige liv

Vi søger alle lykke og liv. Vores søgen fører os vidt omkring. Nogle rejser og oplever fremmede lande og kulturer. Andre rejser i litteraturens, musikkens eller filmens verden. Og alle ønsker vi at skabe et lille fristed eller paradis der, hvor vi hører hjemme. Men uanset hvordan vi rejser, og hvor vi bor, mærker vi til stadighed, at vi lever i en verden, hvor smerte, forgængelighed og død får det sidste ord. Alligevel kan en kristen bekende med håb: „Jeg tror på det evige liv!“ Det er uendeligt stort.

Evig liv og evig dom

Kristus har lært os, at der er to udgange fra dette liv: Evig salighed hos Gud eller evig dom borte fra Gud.

Evig salighed kaldes i Skriften „det evige liv“ (Matt 25,46; Joh 3,16; 5,29; 10,28; 17,2-3; ApG 13,48; Rom 5,21; 6,23; 1 Tim 1,16).

Evig dom benævnes derimod aldrig som „liv“. I stedet bruges betegnelser som fortabelse, evig ild, evig dom, evig afsky og evig undergang (Dan 12,2, Matt 7,13; 18,8; 25,41.46; Joh 5,29; Hebr 6,2; 2 Thess 1,9).

Liv og sand lykke er en gave fra Gud, som har skabt os og givet os sin søn til frelser. Det evige liv findes hos ham og ingen andre steder.

Det er udelukkende i tillid til Jesus Kristus, at vi kan tro på frelsen fra dommen og bekende: „Vi tror på det evige liv!“

Vi vil i det følgende se nærmere på, hvad det evige liv er, og hvordan vi kan leve det i troen allerede her på jorden.

Den nye verden

Ved Guds løfte tror vi, at himmel og jord skal forgå. *Men efter hans løfte venter vi nye himle og en ny jord, hvor retfærdighed bor* (2 Pet 3,13). Vi skal komme der, fordi Gud har lovet os det. Han har sluttet pagt med os i dåben og givet os tillid og tro. Den evige salighed er tros-rejsens mål. Vi længes efter og ser frem til ankomsten til landet bag bjergene, til herlighedens land.

Herlighed og glæde

Gud beskriver mange steder i Bibelen for os, hvordan det evige liv vil blive: en herlighed uden lidelse og smerte, og en udsigelig og forklaret glæde: *Gud skal rejse sit telt over dem, som når frem, og hvor ingen skal sulte eller tørste, hvor hver tåre bliver tørret af deres øjne* (Åb 7,16-17). *Vi skuer ind i en herlighed og salighed, som overgår al erkendelse og fyldes med hele Guds fylde, og af en udsigelig, forklaret glæde, fordi vi er nået frem til troens mål: vore sjæles frelse* (Ef 3,19 og 1Pet 1,8-9).

Sjæl og legeme i herligheden

Når vi får del i den evige salighed, vil Gud ikke blot lade os være hos sig i herligheden, men også herliggøre vores sjæl og legeme. Vi vil opleve en personlig forandring, som overgår alt, hvad vi kan forestille os. *Nu er vi Guds børn, og det er endnu ikke åbenbaret, hvad vi skal blive. Vi ved, at når han åbenbares, skal vi blive ligesom han, for vi skal se ham som han er* (1 Joh 3,2). *Han skal forvandle vort fornædrede legeme og give det samme skikkelse som hans herliggjorte legeme med den kraft, hvormed han kan underlægge sig alt* (Fil 3,20-21). Det evige liv er ikke blot fravær af lidelse og sorg. Vi kommer heller ikke tilbage til tiden før syndefaldet, til paradisiske tilstande. Men vi flyttes som skabte mennesker ind i evigheden, som er evighed og ikke tid. Guds Søn kom til os fra hjemlandet og bad til Gud Fader, før sin hjemrejse: *Jeg vil, at hvor jeg er, skal også de, som du har givet mig, være hos mig, for at de skal se min herlighed, som du har givet mig. For du har elsket mig, før verden blev grundlagt* (Joh 17,24).

Det er sikkert og vist

Bibelordet for det kommende år fortæller os, at alt dette findes i Jesu Kristi person og plan. På grund af ham tror vi, at vi skal komme hjem og være hos ham i evighed. Det kan ofte opleves svagt og vagt, fordi vores tro er svag og vag. Men det står klart og stærkt i Guds ord. Og Helligånden gør det stærkt i vore hjerter og liv – ved troen på Jesus. Det er knyttet til og udspringer af ham, som er troværdig, sandfærdig, pålidelig, og som har givet sig selv hen for os alle, Jesus Kristus. Det er givet os gennem åbenbaring i Bibelen ved Jesus Kristus, vor Herre.

**Læs hele formandstalen på
hjemmesiden: www.vivit.dk**

Leif G. Jensen

Lev nu!

Det evige liv kan leves nu! Jesus siger: *Dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, du har udsendt, Jesus Kristus* (Joh 17,2-3).
- Artiklen er uddrag af anden del af årsmødets formandstale.

Vi lever det evige liv, når vi tror på Jesus Kristus

For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv (Joh 3,16).

Troen på det evige liv vokser hver dag frem af troen på Jesus Kristus. For at leve med dette perspektiv og håb i hverdagen, skal vi hver morgen vende os til ham i bøn. Hvad vi ser i badeværelsesspejlet, hører i radioavisen og har skrevet i kalenderen har altsammen betydning. Men stadig er det mest afgørende, at vi ser Herren, hører hans vilje med os og lever endnu en dag med vores trofaste Herre Jesus Kristus.

For min faders vilje er, at enhver, som ser Sønnen og tror på ham, skal have evigt liv, og jeg skal oprejse ham på den yderste dag (Joh 6,40).

Vi lever det evige liv, når vi hører hans ord og tror på Gud

Jesus har lært os, at det evige liv er tæt knyttet til hans ord. Ligesom han skabte verden ved sit ord, sådan giver han også troen og det evige liv ved at tale til os. *Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der hører mit ord og tror ham, som har sendt mig, har evigt liv og kommer ikke for dommen, men er gået over fra døden til livet* (Joh 5,24).

Når vi hører Jesu ord og tror på Gud, er vi allerede gået over fra døden til livet. Det evige liv vokser frem, når han taler til os. Derfor er gudstjeneste, bibelundervisning, sjælesorg, kirkebygninger, givertjeneste og præstekald vigtige emner for os. De tjener alle det store formål: at vi som kristne kan samles om evangeliet og høre det - og således leve det evige liv.

Vi skal høre det evige livs ord i den bitre og vanskelige virkelighed, som er vores. Sådan bevares håbet, når alle jordiske drømme brister. Og sådan deler vi håbet med hinanden og med andre.

Jesus peger selv på, at vi har evigt liv gennem Bibelens skrifter. *I gransker Skrifterne, fordi I mener, at I har evigt liv i dem; og netop de vidner om mig. Og dog vil I ikke komme til mig og få liv* (Joh 5,39-40).

Vi skal læse i Den hellige Skrift og søge Jesus og det evige liv dér. For Skriften vidner om ham. Han siger også: *De ord, jeg har talt til jer, er Ånd og liv* (Joh 6,63).

Lad os sammen leve i troen på Jesus og stadig lære ham bedre at kende. - Det er det evige liv.

Lad os sammen holde os til Skrifterne, som er Guds klare og ufejlbare ord, som vidner om Kristus.

Vi har desuden to sakramenter, hvor ordet synliggøres, og hvor Gud stadfæster det for os på en særlig måde: Dåben og nadveren. Når fristelser og verdsligt begær vil drage os bort fra Herren, og når andre vender ryggen til Bibelens ord, og vi bliver spurgt: ”Vil I også gå jeres vej?” da må vi svare med Peter: ”Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord, og vi tror, og vi ved, at du er Guds hellige” (Joh 6,67-68).

Vi lever det evige liv, når vi sætter livet på spil for Jesu skyld og for andre menneskers skyld

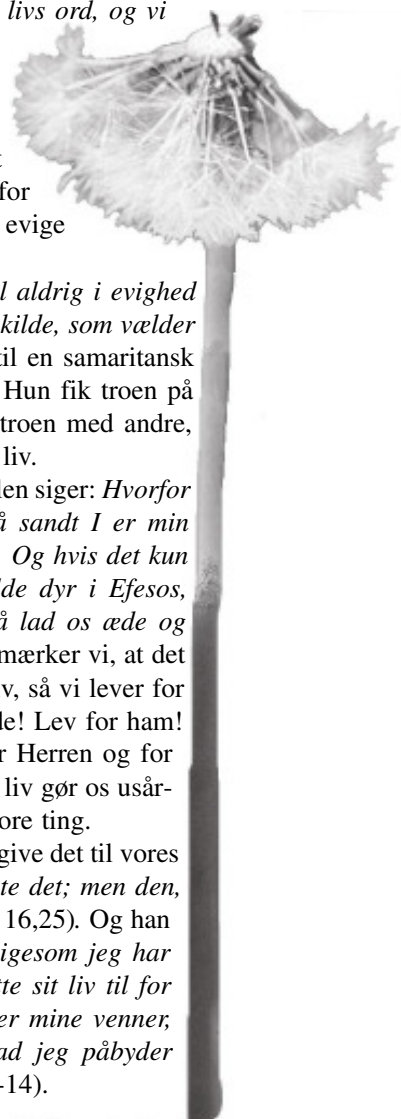
Mennesker kan godt vove livet for at opleve noget stort. Men det er ikke naturligt for os at sætte livet til for andres skyld. Men Jesus siger, at det er sådan, at det evige liv viser sig hos dem, som tror på ham.

Den, der drikker af det vand, jeg vil give ham, skal aldrig i evighed tørste. Det vand, jeg vil give ham, skal i ham blive en kilde, som vælder med vand til evigt liv (Joh 4,14). Jesus sagde sådan til en samaritansk kvinde, der var udstødt, misbrugt, skyldig og bange. Hun fik troen på Jesus som Messias og verdens frelser. Og hun delte troen med andre, så også de kunne få del i den samme tro og det evige liv.

Vi skal tjene og bruge vores liv for hinanden. Apostelen siger: *Hvorfor udsætter vi os for fare hvert øjeblik? Ja, brødre, så sandt I er min stolthed i Kristus Jesus, vor Herre: Hver dag dør jeg. Og hvis det kun var med et menneskeligt håb, jeg kæmpede med vilde dyr i Efesos, hvad gavnede det mig så? Hvis døde ikke opstår, så lad os æde og drikke, for i morgen skal vi dø* (1 Kor 15,30-32). Her mærker vi, at det evige liv er en kraft, som kan og skal bruges i dette liv, så vi lever for hinanden. Lev det overfor din ægtefælle. Dø for hende! Lev for ham! Lev for din menighed. Lad dig slide op i tjeneste for Herren og for hans folk. Dø for dine medkristne. Troen på det evige liv gør os usårige og giver os kæmpekrafter til at udføre små og store ting.

Som kristne er vi alle kaldet til at bruge vores liv og give det til vores frelser. Jesus siger: *Den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig, skal finde det* (Matt 16,25). Og han tilføjer: *Dette er mit bud, at I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer. Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner. I er mine venner, hvis I gør, hvad jeg påbyder jer* (Joh 15,12-14).

Lad os leve det evige liv, idet vi tjener hinanden og andre i kærlighed - trofast til døden.

Leif G. Jensen

Lev i kirken!

Simon Peter svarede: „Du er Kristus, den levende Guds Søn.“ Og Jesus sagde til ham: „Du er Peter, og på den klippe vil jeg bygge min kirke, og Helvedes porte skal ikke få magt over den. Jeg vil give dig nøglerne til Himmeriget.“ - Fra prædiken ved årsmødet over Matthæusevangeliet 16,13-26.

Hvem er Jesus?

Og hvad skal vi bruge ham til? Udgivelser som „Da-Vinci-mysteriet“ og „Judasevangeliet“ har rejst spørgsmålene. Folk interesserer sig igen for religion og for, hvem Jesus er. Men nøglen til svaret vil man selv finde. Hvad skal vi med kirke og præster? I evangeliet hører vi „præsten“ Peter bekende, hvem Jesus er. Og Jesus taler om Himmeriget som en kirke, han giver præsten nøglerne til. Hvad vil det sige? Kan vi ikke få evigt liv og komme i himlen uden præst og kirke? Da Peter har bekendt sin tro på Jesus: *Du er Kristus, den levende Guds søn!* får han svaret: *Det har kød og blod ikke åbenbaret dig, men min fader i himlene* (v17). Vi har altså ikke selv nøglen til at kende Jesus og tro ham. Det kræver, at Faderen åbenbarer det for os.

Jesus er Kristus, Guds søn!

Kristus betyder den salvede og henviser til, at Jesus er vores præst, konge og profet, ligesom præster, konger og profeter blev salvet i det gamle Israel. Det siger noget om Jesu opgave.

Ligesom ypperstepræsten i templet skulle frembære et årligt sonoffer for folkets synder, skulle Jesus gøre det én gang for alle. Det er det, han mener, når han taler om, *at han skulle gå op til Jerusalem og lide meget ondt af de ældste og ypperstepræsterne og de skriftkloge og slås ihjel og opstå på den tredje dag* (v21). Som ypperstepræst vil Jesus i døden frembære sit eget legeme og blod for Gud. Det er det offer, han bringer Gud for at sone vores synd, vores tvivl, vantro og mennesketanker. Men hvordan kan én mands perfekte liv og uskyldige straf opveje alle menneskers synd mod den evige Gud?

Det svarer Peter på i sin bekendelse af Jesus som *den levende Guds søn*. Det var Gud, der led og døde i vores sted og betalte for vore synder med sit blod. Kun Gud kunne betale for alle mennesker; og kun et menneske kunne betale på menneskers vegne. Sådan har Jesus overvundet Helvedet og åbnet Himmeriget for syndere. Jesus var altså ikke blot en stor visdomslærer med en hemmelig viden, som „Da Vinci-mysteriet“ fortæller. Jesus er den levende Guds søn! Og derfor er det evige liv, at kende Jesus og tro ham. Her lover han, *vil jeg bygge min kirke, og Helvedes porte skal ikke få magt over den*. Derfor må vi leve i kirken. Fordi nøglerne til det evige liv findes her.

Nøglerne er i kirken!

Jesus siger: *Jeg vil give dig nøglerne til Himmeriget, og hvad du binder på jorden, skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, skal være løst i himlene.* - Det ene er billedet af en nøgle, som kan låse op og i. Det andet er billedet af et reb, som man kan binde eller løse nogen med.

Jesus giver sin kirke myndighed til, på baggrund af hans frelsesværk, at tilgive synder og nægte tilgivelse. Enten løses mennesker fra synden, og døren til himlen låses op; eller synden bindes på dem, som ikke vil høre, og døren til himlen lukkes i. Det sker i kirken på jorden. Det sker, når synderne tilgives i skriftemålet, når børnene i dåben renses fra deres synd, når vi i nadveren modtager Jesu legeme og blod som betaling for vore synder; og når der prædikes om Jesus og hans gerning for os. Dette, at Gud tilgiver vore synder, kan vi ikke sige os selv eller få vished om nogen andre steder. Og derfor er kirken ikke en hæmsko for den personlige tro, men tværtimod et fristed, hvor vi kan leve det evige liv nu.

Præsten er indsat af Kristus

Måske indvender vi, at det ikke står i præstens magt at tilgive mennesker; at man aldrig kan vide, om mennesker tror; og at man derfor selv skal søge tilgivelse i bønnen. Men hvordan kan vi vide, at vi virkelig bliver tilgivet, hvis vi kun har vores egen bøn at ty til? Eller hvis tilgivelsen afhænger af, at vi tror? Vi har brug for, at en anden kan tilgive med Jesu myndighed. Og den myndighed giver Jesus sin kirke med nøglemagten eller præsteembedet. Tilgivelsen hviler da ikke på præsten, men på den fuldmagt, Jesus giver gennem menighedens kald. Nøglerne er givet til den kirke, som bekender Jesus som *Kristus, den levende Guds søn* og som følger Guds ords lære. Og menigheden er dermed dét redskab, som Jesus bruger til at kalde præster i dag, hvor han ikke længere går synligt iblandt os.

Hvad skal vi med Jesus?

Som ypperstepræst har han ved sit offer købt os tilgivelse for al synd. Den tilgivelse uddeler han ved præstens nøglemagt i kirken. Dermed åbner han Himmeriget og giver evigt liv. Derfor: *Lev i kirken, og lev evigt!*

Magnus N. Sørensen

Gud er barmhjertig - i september

Månedssord: 2 Mosebog 34,6

- 1 Fr 2 Mos 34, 1-9: Barmhjertig og nådig
2 L SI 70, 1-6: Vær nådig, Gud!
3 S **12.e.trinitatis:** Jon 2; Jak 3, 1-12; Matt 12,31-42: *Jonas-tegnet*
4 M 2 Mos 19, 1-25: Åbenbaringen på Sinai
5 Ti 2 Mos 20, 1-21: De 10 bud
6 O 2 Mos 20,22-26: Alteret
7 Tø 2 Mos 21, 1-17: Regler for samfundslivet
8 F 2 Mos 21, 18-36: Når mænd skændes
9 L SI 74, 1-23: Husk på pagten!
10 S **13.e.trinitatis:** Mika 6,6-8; 1 Tim 1,5-17; Matt 20,20-28: *Den, der vil være stor*
11 M 2 Mos 21,37-22,14: Når en mand stjæler
12 Ti 2 Mos 22, 15-30: Når en mand forfører
13 O 2 Mos 23, 1-9: Løgnagtige rygter
14 Tø 2 Mos 23, 10-33: Sabbat og valfart
15 F 2 Mos 24, 1-18: Pagtslutningen
16 L SI 84, 1-13: Én dag i dine forgårde
17 S **14.e.trinitatis:** SI 39,5-14; 2 Tim 2,8-13; Joh 5, 1-15: *Syg i 38 år*
18 M 2 Mos 25, 1-7: Afgift til helligdommen
19 Ti 2 Mos 25,8-22(40): Alterets udformning
20 O 2 Mos 26, 1-14(37): Boligens udformning
21 Tø 2 Mos 27, 1-21: Alteret og forgården
22 F 2 Mos 28, 1-12(43): Præstedragten
23 L SI 86, 1-17: Vend dit øre mod mig
24 S **15.e.trinitatis:** SI 73; ApG 8,26-39; Luk 10,38-42: *Ét er fornødent*
25 M 2 Mos 29, 1-18(46): Præstevielsen
26 Ti 2 Mos 30, (1)18-38: Indvielsen
27 O 2 Mos 31, 1-18: Håndværkere
28 Tø 2 Mos 32, 1-35: Der kommer en dag
29 F 2 Mos 33, 1-23: Jeg vil selv gå med
30 L SI 86, 1-17: Vær mig nådig, Herre!

Herren er en barmhjertig og nådig Gud, sen til vrede og rig på troskab og sandhed.

40 dage er lang tid at vente. Men så længe lod Herren sit folk vente, da Moses på Sinai fik de 10 bud og ordningerne for gudstjeneste- og samfundsliv, så de kunne leve som hans folk.

Gud havde vist sit folk, at de kunne stole på ham. Han havde udfriet dem fra fangenskab i Egypten og havde reddet dem gennem Det røde Hav. Derfor behøvede 40 dage ikke at være foruro-ligende lang ventetid.

Men folket blev utålmodigt. De lavede sig et afbillede af Gud. Og præsten Aron stod i spidsen for deres kreative religionsudfoldelse.

Da Moses kom ned fra bjerget, knuste han i vrede Guds stentavler og pulveriserede guldkalven. Havde de da ikke fattet, at Herren er en hellig Gud, og at det ikke er guldkalve, men offerlam, som skal stå i centrum i deres gudsdyrkelse?

Da Moses kom op til Herren på Sinai anden gang for at få Herrens ord på ny, hørte han dette ord: *Herren er en barmhjertig og nådig Gud, sen til vrede og rig på troskab og sandhed.*

Giver det ikke grund til at vente os alt godt af Gud - også selv om der skal gå 40 dage eller mere? Er det ikke den bedste grund til at holde Guds ord helligt og dyrke ham, som han vil det?

Tag med Moses på Sinai og hør pagtens ord fra Gud - i september!

Gud tager sig af landet - i oktober

Månedssord: Salme 65,10

- 1 S 16.e.trinitatis: Sl 139,1-12; 1 Kor 15,21-28; Joh 11,19-45: *Jeg er opstandelsen*
- 2 M Rom 1,1-17: Kaldet til at tilhøre
- 3 Ti Rom 1,18-32: Derfor prisgav Gud dem
- 4 O Rom 2,1-16: Guds rigdom på godhed
- 5 To Rom 2,17-29: Du gør det selv!
- 6 F Rom 3,1-20: Har vi så nogen fordel?
- 7 L Sl 119,121-144: Dine bud er retskafne
- 8 S 17.e.trinitatis: Sl 40,2-6; Jud 20-25; Mark 2,14-22: *Skriftkloge og toldere*
- 9 M Rom 3,21-31: Retfærdiggjort ved tro
- 10 Ti Rom 4,1-12: Ugudeliges retfærdiggørelse
- 11 O Rom 4,13-25: Det, der ikke er til
- 12 To Rom 5,1-11: Gjort retfærdig af tro
- 13 F Rom 5,12-23: Nåden er størst
- 14 L Sl 122,1-9: Jeg blev glad, da...
- 15 S 18.e.trinitatis: Sl 121; 1 Joh 4,12-16a; Joh 15,1-11: *Vintræet og grenene*
- 16 M Rom 6,1-23: Vokset sammen med Kristus
- 17 Ti Rom 7,1-13: Loven er hellig
- 18 O Rom 7,14-25: Jeg elendige menneske
- 19 To Rom 8,1-17: Lydighed mod Ånden
- 20 F Rom 8,18-27: Ånden kommer os til hjælp
- 21 L Sl 35,1-28: Jeg er din redning
- 22 S 19.e.trinitatis: 1 Mos 28,10-18; 1 Kor 12,12-27; Joh 1,35-51: *Kom og se!*
- 23 M Rom 8,28-39: Vi mere end sejrer ved ham
- 24 Ti Rom 9,1-18: Guds beslutning står fast
- 25 O Rom 9,19-33: Kun en rest frelses
- 26 To Rom 10,1-21: Ordet er dig nær
- 27 F Rom 11,1-24: Udvalgt af nåde
- 28 L Sl 48,1-15: Vor Guds by
- 29 S 20.e.trinitatis: Es 5,1-6; Rom 11,25-32; Matt 21,28-44: *De to sønner*
- 30 M Rom 11,25-36: Befrielsen skal komme
- 31 Ti **Reformationsdagen.** Sl 46,1-12:

Gud er vor tilflugt

Du tager dig af landet og giver det regn, du gør dets rigdom stor.

Efteråret har mange udtryk. Der er dage med klart vejr, høj sol og flotte farver i skovbrynet. Og der er dage med blæst og silende regn.

I Gamle Testamente beskrives efterårsregnen som en velsignelse fra Gud. „I skal juble og glæde jer over Herren jeres Gud; for han giver jer regnen til retfærdighed, han sender jer regnskyll, efterårsregn og forårsregn som før“ (Joel 2,23).

Ligesom efterårsregnen er en velsignelse for jorden, så dens afgrøde sikres, sådan er retfærdigheden fra Gud en velsignelse til os mennesker.

Gud tager sig af landet og giver det regn. Han gør dets rigdom stor. Efteråret minder os om denne rigdom. Kornhøsten er bragt i hus, og vi kan i oktober plukke blomster, æbler og valnødder.

Når vi nyder efterårets rige frugter og går i den silende regn, kan vi tænke på, at Gud har rige frugter til os i evangeliet om Jesus Kristus. Tag Romerbrevet frem i oktober og læs det i månedens løb. Se farverne, mærk regnen. Og nyd frugterne. Her mærker vi, at Gud tager sig af os og sender os „regnen til retfærdighed“, nemlig Kristi retfærdighed, en retfærdighed ved tro på Jesus Kristus - uden lovgerninger.

Lad os nyde oktobers velsignelser både i naturen og i Den hellige Skrift.

Leif G. Jensen

Lev i Himlen!

I forlængelse af årsmødet i Humble blev der 16.-21.juli afholdt Luthersk Sommerferie. Her blev årsemnet „Vi tror på det evige liv“ fulgt op under temaet „Lev evigt - lev nu!“ I centrum stod her gennemgang af udvalgte kapitler af Johannes Åbenbaring. - Vi klipper fra den sidste af 4 bibeltimer.

Den nye himmel og den nye jord - Johannes Åbenbaring kapitel 21,1-7

v1: Og jeg så en ny himmel og en ny jord. For den første himmel og den første jord forsvandt, og havet fandtes ikke mere. Syndefaldets gamle verden er ophørt i og med dommen over alt satanisk, som lagde den første himmel og den første jord under forbandelse. Men Gud står ved sin skabning. Og som erstatning skaber eller genskaber han en helt ny himmel og jord for sin genfødte og nyskabte menneskehed.

v2: Og den hellige by, det ny Jerusalem, så jeg komme ned fra himlen fra Gud, rede som en brud smykket for sin brudgom. Således opfylder Gud endeligt bønnerne „Komme dit rige!“ Det nye Jerusalem kommer ligesom frelsen fra Gud. Vi kan ikke selv finde vej til Guds rige. Vejen banes alene af Gud. Gud gør en brud rede af nåde alene. Og denne brud er hans troende kirke.

v3: Og jeg hørte en høj røst fra tronen sige: Nu er Guds bolig hos menneskene, han vil bo hos dem; og de skal være hans folk, og Gud selv vil være hos dem. Det er evangeliets skelsættende “nu”: At vi fortabte mennesker, som det er ude med, nu er inde i Guds nærvær, bor hos ham og han hos os. Det er det vedvarende, den nye verden, som kommer ud af dommen, hvor alt er nyt som på skabelsens morgen.

v4: Han vil tørre hver tåre af deres øjne, og døden skal ikke være mere, ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være mere. Thi det, der var før, er forsvundet. En mors og fars smerte ved at sætte børn i verden og opfostre dem. Sorg over svære ting i familie og ægteskab. Gråden ved forældres begravelse. Trængsel for troens skyld. Pinen over, at så få vil følge Jesus. Alt det, som ingen andre kan tage fra os, det vil Gud selv tage sig af for sit folk og fjerne fra dem for evigt.

v5: Og han, der sidder på tronen, sagde: “Se, jeg gør alting nyt!” Og han sagde: “Skriv! For disse ord er troværdige og sande.” I begyndelsen talte Gud, og det skete. Og han vil igen tale en ny verden frem. Det skal nedskrives, så det kan læses og bevidnes som urokkelig sandhed, der kan give Guds folk et fast håb i undergangens verden!

Det er jo ikke noget, vi på anden måde kan sige os selv eller føle os til. Tværtimod, så kan vi så let drages i tvivl om det, som vi synger: „I følelsernes verden det veksler dagen lang / fra sol til vintermørke, / fra bitter gråd til sang. / Men Herrens ord og løfter er uforanderlig, / og følelser påvirker ej, det som er skriftelig.“

v6: Og han sagde til mig: “Det er sket. Jeg er alfa og omega, begyndelsen og enden. Den, der tørster, vil jeg give af livets vand for intet.”

Det, som Gud har vist Johannes, der skal ske, det sørger han selv for at fuldføre, når Jesus kommer igen. Og vi får del i den nye verdens liv ved det vand, som Helligånden giver, som Jesus sagde ved en festdag i Jerusalem: “Den, som tørster, skal komme til mig og drikke... Fra hans indre skal der rinde strømme af levende vand.“ Det sagde han om den ånd, som de der troede på ham, skulle få” (Joh 7,37-39).

v7: Den, der sejrer, skal arve dette, og jeg vil være hans Gud, og han skal være min søn.

De, der sejrer, er dem, der er klædt i Lammets skinnende klæder og som holder fast ved Guds ord og Jesu vidnesbyrd. De skal arve den nye himmel og den nye jord. Er du døbt og tror på Jesus, så er du adopteret til denne arveret hos Gud sammen med alle kristne. For i Jesus Kristus, som har vundet og givet dig sejren, har alle Guds løfter deres Ja og Amen!

Vagn Lyrstrand

Melodi: Dig være ære

1.

Se, himlen åben,
se, Guds trone i sin pragt!
Hellig, hellig, hellig er Han
Den Almægtige.

Lammet ved Guds side
står som slagtet, for
med sit blod det købte
mennesker til Gud.

Pris, magt og ære
Gud, som alle ting gør ny,
Han, som var og er og kommer
Den Almægtige.

2.

Hør, alle tunger
råber nu med høj, høj røst:
Frelsen kommer fra Guds trone
og fra Lammet dér.
Alle vasked' deres klæder
ren i Lammets blod,
alle fra den store trængsel
trøstes nu af Gud.

3.

Lovpris vor Gud
hans tjenere, som frygter Ham,
alle, som holdt fast ved Jesu
Kristi vidnesbyrd.
Store, små, hvis navn står skrevet
ind i Livets Bog
samles nu til Lammets bryllup
i Guds Jerusalem.

Lis Lyrstrand - 2006

Kirkeliv 2005-06

Fra formandsberetningen ved Den evang.-luth. Frikirkes årsmøde den 15. juli 2006 på Langeland gengives i uddrag afsnit om kirkelige handlinger og andet, som fandt sted i vore menigheder, der for tiden tæller 100 medlemmer.

Dåb

Søndag 28. maj 2006 blev Eva Emme døbt. Hun blev født den 28. marts 2006 og er datter af Sanne og Niels Peter Emme. Forældre, som bringer deres børn til dåben i vore menigheder, tjener ikke blot deres børn, som ved dåben fries fra dødens magt og føres ind i Guds rige, men de tjener også hele menigheden. Ved en dåb bliver de øvrige medlemmer mindet om deres egen dåb. Det er helt afgørende for vores forståelse af vores tro, at vi atter og atter føres tilbage til den pagt, Gud stiftede med os, da vi var spæde og intet kunne yde.

Konfirmation

Vidar Lyrstrand, søn af Lis og Vagn Lyrstrand, Vanløse, blev konfirmeret i Martinskirken den 18. juni 2006. Bibelord: 1 Tim 6,12.

Selv om det jo nok er konfirmanden (og præsten), som lærer mest til en konfirmation, er det samtidig en anledning for hele menigheden til at få genopfrisket tros læren. I missionsbefalingen har Herren lært os, at dåb og oplæring hører nøje sammen. Og der gøres et godt og grundigt arbejde i mange hjem og i menighederne i forbindelse med oplæring i den kristne tro. Når jeg nu og da hører, hvad andre kristne siger om vore unges forståelse af den kristne tro, er der grund til at være taknemmelig. Ikke desto mindre kunne og burde der gøres mere for børnenes og de unges oplæring i troen både af præster og af forældre. Vi har en fast forankret tradition for at give grundlæggende tros læreundervisning, indlære salmer og bønner, så de får plads i hjerterne. Det er en stor, stor gave til en menighed, når en ung kristen bekender sin tro og begynder at gå til alters. Vi skal alle stræbe efter at vokse i erkendelse af frelsen og Frelseren. Lad os gøre det, idet vi viser særlig omsorg for de unge, som bliver nadverberettede gennem konfirmationsforberedelse og konfirmation.

Vielse

Lørdag den 8. april 2006 blev Helene Paninguaq Lykkehøj Nielsen viet til Rasmus Storgaard Andersen i Martinskirken. Bryllupsord: Ef 2,8-10. Samme dag blev Line Henriksen viet til Klaus Obel Kristensen i Gratiakirken. Bryllupsord: Fil 4,4-7. Ved bryllup i vore menigheder er det tydeligt, at et bryllup ikke er en privat handling, men en gudstjeneste. For hele menigheden deltager. Vi bliver mindet om, at ægteskabet er Guds ordning. Vi hører formaningerne og trøsten fra Guds ord. Og vi har brug for det!

Når et ungt kristent par lover hinanden troskab for livet, er det en sjælden gave i vores tid. De skiller sig virkelig ud, når de tager det 6. bud alvorligt og fastholder, at seksuelt samliv kun bør finde sted indenfor ægteskabets trygge rammer. Ægteskab og samliv mellem mand og kvinde er voldsomt udfordret og truet.

Det er ingen selvfølge, at unge ægtefolk holder sammen, får børn og anser kaldet til at være forældre som det største kald i deres ægteskab sammen med kaldet til at elske og ære hinanden. - Her er noget at takke for, at tage imod og at arbejde med i det kommende år.

De, som er iførte de lange hvide kjoler,
hvem er de, og hvorfra er de kommet?
Det er dem, der kommer fra den store træse,
og de har tvættet deres klæder og gjort dem hvide i Lammets blod.

Begravelse

Herren gav hjemlov til fru Ruth Michael, f. Volkmann den 25. okt. 2005 i en alder af 93 år og fru Elfriede Michael, f. Heylandt, 18. dec. 2005 i en alder af 89 år.

Fru Ruth Michael voksede op i Den evang.-luth. Frikirke i Kolberg. Hun var hustru til pastor Paul Michael DD, som var hyrde i vore menigheder fra 1948-85. De ældste af os kendte fru Michaels favn, smil og lovsang. Hun talte gerne om frelsen af nåde alene for Kristi skyld uden vor fortjeneste, som vi får den af Helligånden i en klar bibelsk prædiken og trofast brug af dåb og nadver.

Fru Elfriede Michael, f. Heylandt, fik hjemlov knapt to måneder senere. Hun var hustru til Walther Michael, som var præst i vore menigheder fra 1937-1955 og huskes af de ældste blandt os.

Gennem Ruth Michael og Elfriede Michael velsignede Gud vore menigheder rigt. Nu har de fået hjemlov efter et langt liv. Æret være deres minde!

Et dødsfald kalder os frem for Guds ansigt og stiller os foran døden og dommen. Vi skulle af og til gå på kirkegården og besøge gravstederne for de kære menighedsmedlemmer, som gik forud. Der hører vi kun vindens susen, ser blomster, som visner og skal skiftes ud. Sådan skal vi visne og dø.

Lad os tage os af hinanden her i livet. Lad os besøge dem, som sidder i mørke og ensomhed og er syge og ældre. Ældre kristnes vidnesbyrd er en nødvendig gave til de unge i menigheden. Og sammen kan og skal vi hjælpe hinanden til at holde ud.

Tekstillustration: Joh Åb 7,13-14

150-års kirkejubilæet

Gennem 2005 blev der arbejdet målbevidst frem mod kirkejubilæet den 4. november 2005. Der blev skrevet artikler i kirkebladet. Der blev udgivet to bøger: „Kirkekig“ og „Til den kirkelige forbruger“.

I en tid, hvor der opstår nye frimenigheder, har vi et stort ansvar for at bevidne, at en frikirke ikke behøver at være en døgnflue. Vi skal vidne om, at en evangelisk luthersk frikirke er bundet af og forpligtet på Guds ord og alt det, Jesus har lært os, og at forkyndelsen af evangeliet skal lyde til omvendelse, tro og fornyelse, og at en menighed skal vise omsorg for alle aldersgrupper og følge mennesker fra dåb til begravelse og hjælpe den enkelte til at være trofast i sit jordiske kald, som er fra Gud.

Kirkefællesskab

Forholdet til søsterkirker og andre kirker i udlandet blev bl.a. plejet gennem deltagelse i konferencer. Kirkefællesskab mellem Den evangelisk lutherske Bekendelseskirke i Norge og Sverige og vor kirke blev i princippet vedtaget ved årsmødet 2005 og udsendt til udtalelse i vore søsterkirker. Kirkefællesskabet blev bekræftet af hovedbestyrelsen den 20. maj 2006.

Kirkefællesskab ud fra bibelen bygger på enighed i den kristne lære. Der vil opstå problemer i alle kirkesamfund. Det afgørende er da, hvordan menigheder og kirkeledelse forholder sig dertil. Falsk lære, som er kendt og afsløret som falsk lære, har ingen hjemstedsret i en evangelisk luthersk kirke. Ellers rammes vi i hjertet, og både menighedens trosliv og mission går i stykker.

Fællesskab om kirkebyggeri i Århus menighed

Året var også præget af kirkebyggeri i Århus. Der skal her lyde en varm tak til for medleven og støtte. I grundstensdokumentet, som blev nedlagt 11. febr. står bl.a.: ”Denne kirkebygning er opført af Gratia evangelisk-lutherske menighed i Århus, for at menigheden her kan have et Guds hus, hvor Herren tjener os med sin nåde gennem evangeliets forkyndelse og sakramenternes forvaltning. Her skal syndere finde ly under Herrens nåde, og herfra skal der indbydes og kaldes ind under den samme frelsende nåde.” Her er det sagt, hvad en kristen menighed er, og hvad der er dens opgave. Vi er mennesker, som søger ly under Guds frelsende nåde. Og vi indbyder andre til at finde ly under den samme frelsende nåde, som vi selv har fået lov at skjule os under.

Må Herren bevare os i denne nåde og velsigne det nye år. Tak for al kærlighed og trofasthed i det gamle år.

Pastor Leif G. Jensen, formand

Fra menighederne

Martins menighed - Konfirmation

1. s.e. trin. bekræftede Vidar Lyrstrand, søn af menighedens præstepar, at han deler den kristne menigheds tro, så han også kan deltage i dens nadverfællesskab. Der blev prædikeret over evangeliet fra Luk 12,3-21 og emnet: „Smæk for skillingen.“ Konfirmationsordet var fra dagens epistel 1 Tim 6,12. Hjertelig tillykke og velsignelse! VL

Gratia menighed, Århus - Bryllup

Lørdag 5. august 2006 blev Mille Henriksen viet til Niels Jens Hammershøj. Bryllupsord: Romerbrevet 15,7: „Tag derfor imod hinanden, ligesom Kristus har taget imod jer til Guds ære!“ Hjertelig tillykke og Guds rige velsignelse! LGJ

Martins menighed - Bibelstudier

4 torsdage kl 19 med bibelstudie ved dr. theol Georg S. Adamsen. Emne: *Kirke, køn og kald*. 31. aug.: Menighedens kvinder og deres kald (1 Tim 2.). 7. sep.: Menighedens ledelse og organisation (ApG 6). 14. sep.: Menighedens præstekald og andre tjenester (1 Tim 3). 21. sep.: Menighedens kvinder og mænd i hver deres kald (1 Pet 3). VL

Gaver og kollekter

Ved årsmøde-gudstjenesten i Lohals kirke blev der indsamlet kr. 6.700 kr. til Den evangelisk-lutherske Frikirkens arbejde i Danmark.

Ved basar på Luthersk Sommerferie indkom kr. 11.800 kr., som gives til anlæg af parkeringsplads ved den nye kirke i Århus. *Hjertelig tak!* LGJ

Ungdoms-weekend i efteråret

Der holdes lejr for unge i forbindelse med skolernes efterårsferie 13.-15. okt. i Århus. Gratiakirkens Unge arrangerer og udsender program og byder velkommen!

SUPER

**GÅ I KIRKE
FØR DET ER
FOR SENT**

til
**DEN
KIRKELIGE
FORBRUGER**
faste - påske

*Leif G. Jensen
Vagn Lyrstrand*

Toget går til Jerusalem med Jesus i spidsen. Han ved, hvilken lidelse han har foran sig på "endestationen". Alligevel tager han flere med i toget. I Jerusalem håner og mishandler de ham. Det ender på en måde med en frygtelig togulykke. Han, der styrer det hele, lider selv ondt og dør. Det er han i gang med at under-vise om på "første klasse"... (fra fastelavns søndag)

**21 prædikener til
anden tekstrække**

1 stk: - kr. 90

2 stk: - kr. 150

Bestil v. redaktionen

KANDAKE FORLAG

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København, Martinskirken, Martinsvej 4

Søndag 3. sep. kl. 10 høst m. nadver

Ydre Mission og kirkefrokost

Søndag 10. sep. kl. 10 m.læsepræd.

Søndag 17. sep. kl. 10 m. nadv. (MNS/VL)

Søndag 24. sep. kl. 10 „Gæstedag“

Søndag 1. okt. kl. 10 (LGJ)

Søndag 8. okt. kl. 10 m. nadver - DK/S

Gæstepr. G. Edwardsson (Sverige)

Søndag 15. okt. kl. 10 m. læseprdk.

Søndag 22. okt. kl. 10 m. nadver

Søndag 29. okt. kl. 10 „Gæstedag“

Alle helgen 5. nov. kl. 10 m. nadver

Kirkefødselsdag m. frokost

Langeland, Lohals Kirke, Østergade 34

Søndag 3. sep. - ingen

Søndag 10. sep. kl. 10.30 høst m.nad.

Søndag 17. sep. kl. 16 (MNS)

Søndag 24. sep. kl. 15 „Skallen“

Møllergade 99, Svendborg

Søndag 1. okt. kl. 16 (LGJ)

Søndag 8. okt. kl. 16 (MNS)

Søndag 15. okt. kl. 10.30 m. nadver

Søndag 22. okt. ingen

Søndag 29. okt. kl. 15 „Skallen“

Møllergade 99, Svendborg

Alle helgen 5. nov. kl. 16

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning, Vinkelvej

Søndag 3. sep. kl. 10 m. nadver

Søndag 10. sep. kl. 14

Søndag 17. sep. kl. 10 høst m. nadver

Søndag 24. sep. kl. 14 m. nadver

Søndag 1. okt. kl. 10 (VL)

Søndag 8. okt. kl. 19 aftengudstj.

Søndag 15. okt. i Århus (se Århus)

Søndag 22. okt. kl. 14 m. nadver

Søndag 29. okt. kl. 10 m. nadver

Alle helgen 5. nov. kl. 14

Århus, Gratia, Skejbygårdsvej 23

Søndag 3. sep. kl. 16 m. nadver

Søndag 10. sep. kl. 10 m. nadver

Søndag 17. sep. kl. 16 høst m. nadver

Torsdag 21. sep. kl. 19.30 afteng-
udstj.

Søndag 24. sep. i Løsning (se Løs-
ning)

Søndag 1. okt. kl. 16 (VL)

Søndag 8. okt. kl. 10 m. nadver

*** Ungdomslejr 13.-15. okt. i Århus**

Søndag 15. okt. kl. 16 m. nadver

Søndag 22. okt. kl. 10 m. nadver

Søndag 29. okt. kl. 16

Alle helgen 5. nov. kl. 10 m. nadver

ADRESSER

Pastor Leif G. Jensen, Skejbygårdsvej 25, 8240 Risskov. Tlf. 7565 1660

Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 3874 6661

Se Luthersk Kirke i farver på www.vivit.dk. - Skriv til os på: post@vivit.dk